

Baaftand paa Forandringer i de bestaaende Regulativer, har han desangaaende at henvende sig til Amtsraadet. Jeg veed nu ikke, om Udtrykket „de bestaaende Regulativer“ refererer sig til de Regulativer, der have bestaaet, før Forordningen udkom; er det Tilfældet, saa har man altsaa aldeles Intet at gjøre, naar et Bandleb er blevet reguleret senere, men er man misfornøiet dermed, maa man finde sig i dets flette Forfatning. Dersom der derimod ogsaa skal tages Hensyn til de Regulativer, der senere ere forfattede, saa skal man, naar man er misfornøiet med dem, have at henvende sig til Amtsraadet, som da skal lade Bandlebet undersøge; Forordningen siger ikke, ved hvem og hvorledes, den siger blot, at Amtsraadet har at undersøge, om Bandlebet trænger til mere Oprensning, og er dette Tilfældet, skal, dersom det gaaer i et Landdistrict, Amtsraadet for Amtsrepartitionssfondets Regning lade den til Omreguleringen fornødne Forretning foretage. Det forekommer mig, at der er endeel Mangler i denne Bestemmelse. Dersom den vedrører de Bandleb, som allerede ere regulerede, saa er det noget Ubefrageligt for et Amtsraad, kort efterat det har ladet et Bandleb regulere, at lade det omregulere. Det er ogsaa uheldigt, at Amtsrepartitionssfondet skal betale Udgifterne ved Landvæsenkommisssionens Forretninger; det var langt rigtigere, at Klageren betalte, naar han havde Uret, det vilde gjøre Amtsraadet langt villigere til at gaae ind paa at lade Sagen undersøge af Landvæsenkommisssionen. Det er ogsaa en ubefragelig Omstændighed, at Forretningsgangen i Amtsraadet i Almindelighed er saa langsom. Amtsraadet kommer i Reglen kun sammen 4 Gange aarlig. Dersom en Mand klager over et Bandleb, og det uheldigviis er kort efter et Amtsraads møde, saa bliver Sagen ikke foretaget før henved et Hjerdingaar efter. Saa bliver det bestemt, at Bandlebet skal undersøges; denne Undersøgelse af Amtsraadets Medlemmer bliver først forelagt igjen ved næste Amtsraads møde, og saa bliver der først taget en endelig Bestemmelse. Der vil paa den Maade meget let kunne gaae over et Aar, før Bandlebet kan blive reguleret. Jeg skal nu omtale de i Forordningen kaldte mindre Bandleb;

disse staae ikke under offentlig Control, og den foreskriver da forskellige Fremgangsmaader ved gamle og ved nye mindre Bandleb. Med Hensyn til de gamle mindre Bandleb troer jeg, at man er bedst faren; der har man at henvende sig til Bandlebsmændene, som i Reglen ere praktiske Folk. Det er kun mindre Forretninger, de have at foretage; og der er altsaa god Tid for dem, de kunne gaae og tale med Parterne, ere i Reglen kjendte i Egnen og vide, hvorledes Trangen til Udgravning i det Hele taget er, og ofte kjende det Bandleb, hvorom der netop er Tale, og om det trænger til Forbedring. Imidlertid har ogsaa denne Deel af Forordningen sine Mangler, væsentligst fordi det ikke er omtalt, at Nivellement er tilladt; tværtimod hedder det, at Synsmændene skulle gaae efter bedste Skjon. Der er ogsaa den Mangel, at skal der appelleres, maa det være til Landvæsenkommisssionen, hvis Kjendelse da ikke kan appelleres videre. Ved nye mindre Bandleb skal man ogsaa henvende sig til Synsmændene, men der er det Forunderlige, at de ikke have Ret til at affige en Kjendelse; de skulle kun prøve Forlig, men man skal desuagtet først gaae til dem, og det er kun, naar man ikke kan blive enig, at man skal henvende sig til Landvæsenkommisssionen. Er man ikke fornøiet med dens Kjendelse, saa er den sædvanlige Fremgangsmaade at indaakte Kjendelsen for Ministeriet. Et Spørgsmaal, der er vigtigt baade ved større og mindre Bandleb, det er med Hensyn til Erstatningen. Der staaer væsentlig kun anført, at Erstatningen kun skal udredes af den, som nyder godt af Arbeidet; men det er et saa ubestemt Udtryk, at det vil være meget vanskeligt at affige en Kjendelse derefter. Dersom f. Ex. en Mand vil draine og forlanger et Bandleb stærkere udgravet, og det lykkes ham at faae det sat igjennem, vil det være vanskeligt efter Anordningens Ord at sige, om han skal erstatte alt Arbeidet, eller om ogsaa de Folk, for hvem det bliver muligt at draine, efterat dette Arbeide er gjort, skulle betale en Part deraf. Der er ogsaa en Omstændighed, som jeg maa henlede Opmærksomheden paa, og det er, at der, hvor der er Gier og Brugere, der skal Gieren have Kapi-